

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΦΩΤΩΝ (Μαρκ. 1, 1-8)

+ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στον Άγιο Νικόλαο Πρέβεζας στις 3/1/1993)

1. Μιά καρφίτσα, πέντε πιάτα και ένα τηγάκι

Στό Ευαγγέλιο άκούσαμε ότι λίγο πριν από την εμφάνιση του Κυρίου μας Ίησοϋ Χριστοϋ, ο Άγιος Ίωάννης ο Πρόδρομος έκήρυττε στην περιοχή του Ίορδάνου την μετάνοια. Έλεγε: «Μετανοείτε ήγγικε γάρ ή βασιλεία τών ούρανών». Καί τό Ευαγγέλιο μάς λέγει ότι πήγαιναν πολλοί άνθρωποι μετανοώντας για τίς άμαρτίες τους καί τίς έξομολογούντο. Δηλαδή τίς έλεγαν «δημοσία» στόν Ίωάννη, ένώπιον τών άλλων ανθρώπων πού τύχαιναν για νά είναι εκεί, για νά λάβουν την άφεση.

Ή έπικοινωνία μέ τον Θεό χρειάζεται πρώτα άπ' όλα έπιθυμία νά συμμορφωθούμε μέ τό άγιο θέλημα Του, την πίστη Του. Εάν κανείς δέν έχει πάρει αυτή την άπόφαση νά συμμορφωθεί μέ τό θέλημα του Θεοϋ, νά είναι εύάρεστος ένώπιόν Του, δέν έχει κάνει ούτε τό παραμικρό βήμα πρός τό μέρος του Θεοϋ. Ή αρχή της πορείας πρός τον Θεό, είναι ή έπιθυμία αυτή, νά είμαστε σύμφωνοι μέ τό θέλημα Του, εύάρεστοι ένώπιόν Του. Καί άμα δέν είμαστε, νά διορθώσουμε τον έαυτό μας για νά γίνουμε. Διαφορετικά στό μηδέν είμαστε καί στό μηδέν θά μείνουμε.

Τί σημαίνει όμως, μετάνοια;

Έμεϊς, μερικές φορές, δίνουμε μία παράξενη σημασία στη λέξη «μετάνοια» ένώ είναι ή έννοιά της είναι άπλή. Θα διηγηθούμε μέ μία ιστορία πού συνέβη σε ένα δικαστήριο.

Είχαν πάει δυό σύζυγοι στό δικαστήριο, γιατί φυσικά είχάν τσακωθεί. Καί είχάν τσακωθεί τόσο σοβαρά, ώστε θέλανε νά χωρίσουν. Καί είπε ο καθένας τους κατηγορίες για τον άλλο, είπαν καί τά σφάλματα του άλλου καί έκαναν ένα σωρό δηλώσεις. Ρωτάει ο δικαστής για τελευταία φορά τον σύζυγο:

-Μά τί συνέβη καί θέλετε νά χωρίσετε; Ποιά είναι ή αίτία;

Λέει εκείνος:

-Μιά καρφίτσα πού κυλάει στό πάτωμα, πέντε πιάτα καί ένα τηγάνι.

Τί φταίει; Μιά καρφίτσα, πέντε πιάτα καί ένα τηγάνι.

Έρώτημα: Μά σοβαρολογείτε άνθρωποι, ότι μιά καρφίτσα, ένα καρφιτσάκι δηλαδή, πού κυλάει στό πάτωμα καί προσπαθείς νά τό πιάσεις καί δέν τό πιάνεις, πέντε πιάτα καί ένα τηγάνι, είναι δυνατόν νά κάνουν ένα ανδρόγυνο νά χωρίσει;

Καί τό παράξενο ήταν, πού ή φασαρία ξεκίνησε από τό καρφιτσάκι.

Ό ένας προσπαθοῦσε νά τό πιάσει μέ τά νύχια του καί δέν μπορούσε. Καί ό άλλος από πίσω τόν κορόιδευε καί τόν είρωνευόταν, ότι είναι τάχα ἀχαίρευτος! Μετά ξεκίνησε ό καυγάς. Καί από τόν καυγά προχώρησαν στά πιάτα καί ἄρχισαν νά τά πετᾶνε ό ένας στό κεφάλι τοῦ ἄλλου, έξ αἰτίας τῆς καρφίτσας. Στό τέλος πήρε μέρος στήν μάχη καί τό τηγάνι.

Ένα καρφιτσάκι, πέντε πιάτα καί τό τηγάνι ήταν ἀρκετά νά διαλύσουν μιά οικογένεια. Γιατί; Γιατί ή ζωή τῶν συζύγων, ή σχέση τους, ή ἐπικοινωνία τους, ήταν θεμελιωμένα πάνω σέ ένα πνεῦμα, καί τῶν δύο, ἐγωιστικό. Ό καθένας ἔσπαχνε νά βρεῖ τήν εὐκαιρία νά δείξει τήν ὑπεροχή του στόν ἄλλον. Νά τόν μειώσει, νά τοῦ φερθεῖ μέ καταφρόνηση, γιατί ἔτσι «χόρταινε».

Τί διαστροφή τῆς καταστάσεως! Τί φοβερό! Ἐνῶ ό γάμος εἶναι ένα ἐξαιρετο πράγμα, ὅπως λέγουν οἱ ἅγιοι πατέρες, ένας θαυμάσιος θεσμός τοῦ Θεοῦ, εἰς βοήθειαν καί διαδοχήν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς βοήθειαν σημαίνει: Μεταξύ τους οἱ δυό άνθρωποι νά ἔχουν μιά συνεχή ἀλληλοβοήθεια. Πράγμα πού σημαίνει:

Ἔχουν δουλειά; Ό ένας νά βοηθεῖ τόν ἄλλον.

Ἔχουν πίκρα καί λύπη; Ό ένας νά παρηγορεῖ τόν ἄλλον.

Εἶναι κάποιος ἄρρωστος; Ό ένας νά ἐξυπηρετεῖ τόν ἄλλον.

Ἔχουν χαρά; Ό ένας νά αὐξάνει τήν χαρά τοῦ ἄλλου, συμμετέχοντας καί φροντίζοντας νά τήν κάνει περισσότερη.

Τί κρίμα νά μήν γίνεται ἔτσι! Ἀλλά, ό ένας νά κοιτάζει νά ὑποτιμήσει, νά περιφρονήσει, νά ἐμπαίξει τόν ἄλλον, νά ἐκμεταλλευτεῖ τό λάθος του.

Ποιό εἶναι τό μεγαλύτερο λάθος σ' στήν περίπτωση πού εἶπαμε;

Ἐκείνου, πού ἔκανε τό μικρό, πού δέν μπορεῖ νά ψάξει στό πάτωμα τό

καρφιτσάκι, ή εκείνου πού τόν έμπαίζει και τόν κοροϊδεύει και αρχίζει έτσι τό μεγάλο κακό;

2. Αυτό σημαίνει μετάνοια και διόρθωση

Λέει ένας σοφός: Βλέπεις μιά κατάσταση ότι είναι κακή. Τό καταλαβαίνεις. Μή μείνεις μόνο στή διαπίστωση. Πρέπει νά κάνεις ένα βήμα για διόρθωση. Τό πρώτο βήμα για τήν διόρθωση και τήν επανόρθωση είναι τό νά όμολογήσεις τό λάθος σου. Όσο πιό σαφώς, ξεκάθαρα, όμολογήσεις τό λάθος σου, τόσο πιό πολύ τό κακό πού προηγήθηκε, ελαφραίνει.

Έάν κάποιος από τούς δυό συζύγους έλεγε: «Λάθος ήταν τό ότι σέ κοροϊδεψα, πού δέν εύρισκες τήν καρφίτσα», δέν διορθωνόταν τό κακό;

Έάν μετά στό πρώτο πιάτο πού πετάχτηκε, έσκυβε αυτός πού τό έκανε και έλεγε: «Συγχώρεσέ με. Και για τήν συμπεριφορά μου αυτή έλα και κοπάνα μου και έσύ ένα δεύτερο πιάτο στό κεφάλι», δέν διορθωνόταν τό κακό;

Έπί τόπου θά διορθωνόταν.

Η όμολογία του λάθους είναι ή αρχή τής διορθώσεως. Γι' αυτό ο Άγιος Ιωάννης άπαιτούσε από τούς ανθρώπους νά μετανοούν για τίς άμαρτίες τους, για τά λάθη τους και νά τά έξομολογούνται. Νά τό λένε ότι «έκανα λάθος». Αυτό σημαίνει μετάνοια και διόρθωση.

Κάποια φορά γινόταν στην Άμερική ένα μεγάλο συνέδριο τραπεζιτών, ανθρώπων πού δέν ξέρανε πόσο παραδάκι είχαν. Και εκεί πού ένας πρόεδρος τών τραπεζιτών τής Άμερικής έβγαζε λόγο, ξαφνικά από κάτω από τό άκροατήριο άκούγεται μιά φωνή «είσαι βλάκας»

Έτριψε τά αυτιά του νά βεβαιωθεί. Άκουσε σωστά; «Εγώ βλάκας;» σκέφτηκε. Άνθρωπος πού δέν ήξερε πόσα χρήματα είχε μαζέψει στην ζωή του; Και μέ τήν νοοτροπία τών Άμερικάνων πού μετρώνε τήν αξία του ανθρώπου μέ τό δολάριο; «Εγώ βλάκας;» Όστόσο δέν έδωσε άπάντηση και συνέχισε τήν όμιλία του.

Περνώνε λίγα λεπτά και άκούγεται για μιά άκόμη φορά, ενών μιλούσε, «είσαι βλάκας!»

Τότε σκέφτηκε: «άμα τό έπαναλάβει θά του δώσω τήν πρέπουσα άπάντηση». Και ενών έφτανε στό τέλος τής όμιλίας του, άκούγεται για μιά τρίτη φορά:

-Εἶσαι βλάκας μέ αὐτά πού λές»!

Ἀπαντάει λοιπόν καί αὐτός:

-Ἄν ἐγώ εἶμαι βλάκας, ἐσύ εἶσαι μεθυσμένος».

Τοῦ φωνάζει ἀπό κάτω ἐκεῖνος πού τοῦ μιλοῦσε:

-Ἐγώ εἶμαι μεθυσμένος, ἀλλά αὔριο θά ἔχω ξεμεθύσει. Ἐσύ ὅμως δέν θά πάψεις καί αὔριο νά εἶσαι βλάκας».

Τί θέλει νά πεῖ αὐτή ἡ ἱστορία; Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος μεθύσει ἀπό κάποιο κακό, τό ὁποιοδήποτε κακό, εἴτε ἐγωισμό, εἴτε πάθος, εἴτε κακία, εἴτε πλεονεξία, εἴτε, εἴτε, εἴτε, ὁποιαδήποτε ἁμαρτία, πρέπει νά φροντίσει νά ξεμεθύσει. Καί ὅταν ξεμεθύσει, μέ τά μάτια πλέον ἐλεύθερα ἀπό τήν μέθη, ἀπό τήν ἐπήρεια τοῦ πάθους τοῦ κακοῦ, θά δεῖ τήν κατάστασή του καί θά πάρει τήν ἀπόφαση νά διορθωθεῖ. Νά μήν ξανακάνει τέτοια πράγματα. Καί κάνοντας τό πρώτο βῆμα τῆς διόρθωσης, νά ἐξομολογηθεῖ τήν ἁμαρτία του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὀρίζει ὁ Θεός, νά ἐξομολογηθεῖ.

Ἐάν ἕνας ἄνθρωπος κάνει λάθη καί δέν τά διορθώνει, δέν ξεμεθαί ἀπό τό λάθος του, τότε μοιάζει μέ τόν ἀνόητο Τραπεζίτη. Γιά τόν ὁποῖο εἶχε δίκιο αὐτός πού ἐφώναζε ἀπό κάτω καί ἔλεγε: «Ἐγώ εἶμαι μεθυσμένος θά ξεμεθύσω, ἐσύ εἶσαι βλάκας καί θά μείνεις ἔτσι»! Καί τοῦ ἀξίζει νά τό ἀκούει αὐτό τό «κοσμητικό ἐπίθετο», πού εἶπαμε καί δεύτερη καί τρίτη καί πολλοστή φορά. Καί ὅσο καί ἄν εἶναι πλούσιος, μέγας, καί θεωρεῖ τόν ἑαυτό του σοφό, ἔξυπνο, καταφερτζῆ, ὅπως τόν θεωροῦσε τόν ἑαυτό του καί ὁ πρόεδρος τῶν τραπεζιτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἄνθρωπος κατά τήν ἐπίγεια, τήν βιοτική πλευρά τῆς ζωῆς του ἀπόλυτα ἐπιτυχημένος, θά εἶναι ἕνας μέγας βλάκας.

Ἀξία μεγάλη ἔχει στήν ζωή μας νά εἶμαστε ἀνοιχτομάτηδες.

Πρῶτα γιά τόν ἑαυτό μας, μετά γιά τά πράγματα γύρω μας, μετά γιά τούς ἄλλους ἄνθρώπους, μετά γιά ὁποιοδήποτε ἄλλο πρόβλημα. Ἀλλά, πρῶτα πρέπει νά εἶμαστε ἀνοιχτομάτηδες γιά τόν ἑαυτό μας. Καί πρῶτα ἀπό τόν ἑαυτό μας, γιά τήν ψυχή μας καί γιά τήν ἐπικοινωνία μας μέ τόν Θεό.

Ἄς διδαχτοῦμε, λοιπόν, ἀπό αὐτό τό τόσο ἀπλό κείμενο τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, ταυτόχρονα ὅμως τόσο βαθύ, τήν ἀνάγκη νά διορθώνουμε κάθε ἡμέρα τόν ἑαυτό μας, μετανοοῦντες καί ἐξομολογούμενοι τά ἁμαρτήματά μας. Ἀμήν.-